

[Ministeren for skatter og afgifter.]

skal beregnes af 2 som af mig foreslået, men af 1½ sættevognstog. Jeg må opfordre til, at man stemmer imod dette ændringsforslag. Begrundelsen herfor er udførligt omtalt i et notat, jeg den 21. januar har tilstillet udvalget. Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at en ændring til 1½ sættevogn jo også vil betyde et provenutab for staten, og det er vel ikke det, vi har mest brug for i øjeblikket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 63 stemmer mod 33.

Ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og § 2, således ændret, *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m. v. og lov om afgift af benzin.

(Lovforslag nr. 67. Fremsat 7/11 75. Første behandling 20/11 75. Betænkning 11/2 76).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 88 stemmer mod 19.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes med 81 stemmer mod 19; 7 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4 betragtedes som

forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 2.

§§ 1 og 2, ændringsforslag nr. 5 om indsættelse af en ny paragraf, ændringsforslag nr. 6, § 3, således ændret, og ændringsforslag nr. 1 angående titlen *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger [af Stetter m. fl.].

(Lovforslag nr. 146. Fremsat 16/1 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

De konservatives forslag går ud på en forhøjelse af det beløb på 40.000 kr., som afskrivningsloven fastsætter som overgrænse for beregningen af afskrivninger på personbiler, herunder udlejningsvogne og skolevogne og visse varebiler, når disse udelukkende anvendes erhvervsmæssigt, og på driftsmidler, der benyttes både til erhvervsmæssige og private formål. Disse såkaldte blandede driftsmidler er som regel personbiler, men det kan også være f. eks. lystfartøjer eller sportsflyvemaskiner.

Hvis anskaffelsessummen for en personbil af nævnte art overstiger 40.000 kr., kan der kun foretages skattemæssige afskrivninger på de 40.000 kr. Efter det forslag, vi her har til behandling, skulle dette beløb forhøjes til 85.000 kr.

Man må antagelig gå ud fra, at den foreslåede forhøjelse kun skal gælde anskaffelser, der foretages i 1976 eller senere, og un-

[Ministeren for skatter og afgifter.]

der denne forudsætning må provenutabet på indkomstkatterne skønnes at blive ca. 20 mill. kr. i 1976, stigende til ca. 50 mill. kr. i løbet af en kortere årrække.

I foråret 1975 behandlede folketinget et af venstre fremsat forslag om en forhøjelse af 40.000 kr.s grænsen til 55.000 kr. Forslaget opnåede ikke flertal. Derimod var der flertal for regeringens forslag om at trække hyrevognene ud af 40.000 kr.s grænsen, således at der for hyrevogne, der anskaffes i 1975 eller senere, og som udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, kan afskrives på den fulde anskaffelsessum.

Jeg er fortsat imod en generel forhøjelse af 40.000 kr.s grænsen, idet jeg ikke mener, at der på nuværende tidspunkt er anledning til at lempe afskrivningsreglerne specielt for personbiler og andre blandede driftsmidler.

Ved gennemførelsen af de af regeringen foreslåede regler om ekstraordinære afskrivninger og forhøjede ordinære afskrivninger for 1975 og 1976 og af reglerne om midlertidigt investeringsfradrag er der tilskyndet til en øget investering i bygninger og driftsmidler med det formål at begrænse arbejdsløsheden. En forhøjelse af 40.000 kr.s grænsen kan ikke fremkalde øget investering i det produktionsapparat, der skal sikre beskæftigelsen. Jeg må derfor opfordre til, at det konservative forslag afvises.

Ove Hansen (S):

Selv om jeg gerne vil være imødekommende over for forslagsstillerne, så må jeg beklage, at vi ikke fra socialdemokratiets side kan give forslaget tilslutning.

Da vi i sin tid begrænsede afskrivningsmulighederne til en vis sum for et automobils anskaffelse, satte vi det til 40.000 kr. Det skal erkendes, at det måske er et lavt tal i dag, men da vi har andre problemer at arbejde med, bl. a. besparelser, kan vi altså ikke fra mit partis side medvirke til, at vi forhøjer denne beløbsgrænse i dag.

Jens Foged (V):

Ministeren har allerede givet den oplysning, at venstre tidligere har fremsat forslag om at forhøje beløbet fra 40.000 kr. til 55.000 kr. Der er gået nogen tid siden da, og priserne er steget yderligere, og selv om vi måske synes, at udtrykket „almindelige

mellemlassebiler“ og så 85.000 kr. måske knap er helt relevant, så er vi sympatisk indstillet over for forslaget. Vi kunne måske nok i udvalget ønske at få at vide, hvordan udgangspunktet for disse beregninger, som ministeren her nævner, de 20 mill. kr. op til 50 mill. kr. i provenutab, er, da vi naturligvis også har visse betænkeligheder med hensyn til provenutab. Men dette er inden for forretningsverdenen, og dér må vi indrømme at vi er tilhængere af at foretage det.

Glistrup (FP):

1976 vil sikkert byde på mange skattegyserere her i folketinget. Den hidtil mest oprivende har som bekendt været skatteministerens forslag, hvor han i sin febrilske iver for at øge indkomstbeskatningen er gået til angreb på en lang række fradragsbeføjelser, som indkomstskattelovgivningen indeholder. Men selv i dette gyserforslag anerkender man dog det skattesagligt eneste rigtige princip, nemlig at så længe vi har en indkomstbeskatning, så må driftsudgifter også kunne fradrages.

Der er imidlertid nogle områder, hvor tidligere folketing har forsyndet sig mod denne skattesagligt rigtige grundsætning, og vi beskæftiger os jo her med et af områderne, nemlig at man, for så vidt angår nogle bestemte erhvervsaktiver, ikke kan afskrive den fulde anskaffelsessum. Det er altså noget, som opfylder nogle krav, der skattemæssigt er fuldstændig og aldeles ligegyldige, nemlig at det er noget med et karrosseri med 4 gummihjul under og sådan nogle andre tekniske ting, man kan fordybe sig i.

Der er selvfølgelig ikke nogen som helst grund til skattemæssigt at stille sådan nogle aktiver spor anderledes end mahogniskriveborde eller for den sags skyld mahognipapirkurve eller persiske tæpper, eller hvad man ellers kunne finde på. Det er jo udelukkende for at fyldestgøre misundelsesprincipper, idet nogle biler, der sådan er af lidt større omfang, end folk flest har biler, og som ligger og futter rundt, sådan at man kan se dem køre ude på gaden, ja, de skal rigtignok have et gok oven i nødden, men sagligt er det bestemt ikke, at man lige præcis har trukket dette område ud til at begrænse driftsomkostningerne. Hvis skatteministeren savner provenu, som han var inde på i sit indlæg, så kunne man sige, at

[Glistrup.]

alle aktiver, hvad enten det er biler eller flyvemaskiner eller sættermaskiner eller alt det andet, kun kan afskrives med 98 pct. af deres anskaffelsessum, eller hvor højt ligningen nu vil gå op. Men at have denne begrænsning specielt for denne særlige type af aktiver er direkte usagligt.

Fremskridtspartiet vil derfor nu som tilforn arbejde for, at denne særregel fjernes. Kan vi ikke komme helt så langt frem, så betegner det konservative forslag jo alligevel et fremskridt, men vi vil altså hellere have, der står 8½ mill. kr. end 85.000 kr., og hellere 850.000 kr. end 85.000 kr. Nu må vi jo se, hvor langt vi kan komme i udvalget. Vi vil i hvert fald som minimum støtte det konservative forslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Til dette forslag, der foreligger fra konservativ side, er vores indstilling den, at naturligvis kan der være noget, der taler for, at man bør se på de 40.000 kr. De har stået uændret længe, og der er ingen, der kan benægte, at der i den tid er sket en kroneforringelse.

Men jeg vil nok sige, at der jo er en anden side af sagen. Det kan ikke hjælpe noget, at vi her bare overgår hinanden i at fremsætte forslag, der formindsker skatteprovenuet, samtidig med at vi ved, at der i forvejen er et stort underskud. Jeg vil gerne se på forslaget i udvalget, men så vil jeg gerne høre, hvad man fra konservativ side har tænkt sig som erstatning for det provenutab, der kommer.

Ømann (SF):

Skulle vi dog ikke være enige om, at der er to hensyn, man må tage over for dette forslag? For det første det hensyn, at folk, der har anskaffet et driftsmiddel, som er et rent driftsmiddel, får ret til den fulde afskrivning. Det er et knæsat princip i vores skatteret. Jeg går stærkt imod de ekstraordinære afskrivninger, men jeg kan ikke med samvittigheden i behold gå imod en ordinær afskrivning. Det er det ene hensyn, det er et retfærdigheds- og ligelighedshensyn, som også bør gælde over for handelsrejsende.

Men så har vi et andet hensyn lige for øjeblikket, som går i modsat retning, og det er at formindke en for dyr bilimport. Vi

har et hensyn, der siger, at det drejer sig om, at man sparer på disse driftsmidler og dermed også på afskrivningerne.

Det vil altså sige, at når vi skal overveje dette forslag, så må vores standpunkt findes et sted mellem disse to hensyn. Jeg kan ikke rigtig se, at det er retfærdigt igennem mange, mange år at lade denne grænse stå på de 40.000 kr., så jeg forstår ikke skatteministerens så absolutte afvisning. Men jeg kan heller ikke se, at der er grund til at give fri op til 85.000 kr. Jeg vil da gerne drøfte det i udvalget. Det kan da være, jeg har uret i de synspunkter. Jeg synes, der er noget retfærdigt i synspunkterne.

Poul H. Møller (KRf):

Vores skattelovordfører er forhindret i at være til stede, men på kristeligt folkepartis vegne kan jeg sige, at vi finder det rimeligt, at der finder en ajourføring sted med hensyn til denne afskrivning. Men når der her tales om en forhøjelse til 85.000 kr. fra 40.000 kr., altså mere end en fordobling, vil vi nok synes, at det er lidt over målet. Men ændringens størrelse kan vi drøfte i udvalget. Vi vil stille os velvilligt over for forslaget.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg må sige, at for vores vedkommende er vi ikke særlig velvillige. Hvis vi kan diskutere os frem til, hvad det er for en slags biler, vi skal have i hvilken størrelsesorden, så kan man også diskutere, hvad der skal afskrives. Vi er jo som bekendt principielt modstandere af disse ekstraordinære afskrivningsbestemmelser. Det, der afskrives på den led, pålægges jo andre, ikke mindst på baggrund af, at provenuet går ned, og det vil sige, at der er andre, der kommer til at betale mere.

Også set fra et principielt behandlingssynspunkt er vi indstillet på, at man bør undersøge, om der er noget her, der kræver retfærdighedshensyn. Vi tror det ikke, og vi er på forhånd mest indstillet på at afvise forslaget helt.

Ordføreren for forslagsstillerne (Stetter) (KF):

Ministeren og enkelte af ordførerne har været inde på provenutabet, og jeg må jo da erkende, at det er indbygget i forslaget. Men

[Stetter.]

over for en betragtning om tabet for statskassen må jeg anføre, at vi i kraft af vægtafgiften på motorkøretøjer, registreringsafgiften af motorkøretøjer m. v., afgift af benzin, afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer, i finansåret 1976-77 regner med at få en indtægt på 6,5 mia kr. Det er over for dette tal, vi skal se dette forslag, som jo kun er en detalje, men en detaje, som betyder en hel del for de mennesker, der er tvunget til at køre i bil.

Jeg må også henvise til det dokumentationsmateriale vedrørende motorbeskatning, som vi har modtaget fra Automobilimportørernes Sammenslutning og fra Danmarks Automobil-Forhandler-Forening. Der er mange gode oplysninger i dette materiale, og vi kan se nærmere på de oplysninger i udvalget. Jeg skal kun gøre opmærksom på, at en personbil, som repræsenterer en afgiftspiglig værdi af 35.000 kr., får pålagt en indregistreringsafgift på 46.750 kr., således at vi i kraft af denne store afgift kommer op på 81.750 kr. for et sådant motorkøretøj, en ganske almindelig bil.

Jeg kan takke for modtagelsen af dette forslag. Jeg er enig med de ordførere, som har sagt, at vi naturligvis kan forhandle beløbet i udvalget, men det har ikke været ændret siden maj-juni 1968, og der er sket uendelig meget siden. Jeg håber, at vi kan finde et flertal for en forhøjelse, og vi mener altså, de 85.000 kr. er rimeligt, men kan vi ikke få flertal for det, så må vi jo tage det flertal, vi kan få, for et mindre beløb.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatning af pensionsordninger m. v. [af Stetter m. fl.].

(Lovforslag nr. 150. Fremsat 16/1 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Det forslag, det konservative folkeparti her fremsætter, går ud på at forhøje fradragsgrensen for forskellige forsikringsudgifter og indskud på børneopsparingskonto m. v. fra 3.000 kr. til 5.000 kr.

I bemærkningerne til lovforslaget er det anført, at de provenumæssige virkninger må antages at blive forholdsvis beskedne. Desværre er det ikke muligt at foretage nogen egentlig beregning af provenutabet, men det betyder bestemt ikke, at der ikke bliver tale om et betydeligt millionbeløb. Det må antages, at en forhøjelse af 3.000 kr.s grænsen fortrinsvis ville blive udnyttet af de skatteydere, der i forvejen har udnyttet 3.000 kr.s grænsen fuldt ud, og i 1976 vil det sandsynligvis dreje sig om ca. 160.000 personer. Tænker man sig, at alle disse personer straks ville benytte den foreslåede adgang til at fradrage 5.000 kr., kan man skønne, at provenutabet ville udgøre omkring 180 mill. kr. årligt. Heraf ville ca. 72 mill. kr. vedrøre kommunerne og ca. 108 mill. kr. staten.

Nu er det ikke sandsynligt, at alle disse skatteydere straks ville komme op på et fradrag på 5.000 kr. De ca. 180 mill. kr. må betragtes som en overgrænse for provenutabet, men beløbet er så stort, at det dog giver et klart indtryk af, at lovforslagets provenumæssige konsekvenser kan blive ret betydelige.

Som jeg nævnte før, er det sandsynligt, at der i 1976 vil være ca. 160.000 skatteydere, der udnytter 3.000 kr.s grænsen fuldt ud. Hvis grænsen nu hæves til 5.000 kr., er det altså fortrinsvis dette mindretal af landets skatteborgere, der vil nyde godt af forhøjelsen. Det store flertal har ingen interesse i forslaget.

Det er min vurdering, at det, der nu er behov for, ikke er flere eller større fradrag. Der er i stedet behov for en fradragssanering, som vil medføre en udvidelse af beskatningsgrundlaget. Det vil gøre det muligt at dække et givet udskrivningsbehov ved anvendelse af lavere skattesatser, end man må anvende, når fradragene formindsker de skattepligtige indkomster.

Til belysning af dette spørgsmål og belysning af de praktiske muligheder for gennem-